

cum fuerit de spe sua res ac
cepturi sumus mercedem de
narium. Ipa enim merces
reducitur operarius munera
laborantibus secundum eua
gelium quod credo remiss
a. Neque enim omnia com
memoranda sunt tamquam
rudibus et imperitis. **Salv**

ne mortis et opum mi
raculis imbuerebat. ut de
et unigenitus dei et filius
hominis crederetur. Nam
unum horum sine alio au
non poterat ad salutem
et equis erat. Primum co
mum. Ipsi sunt. Primum
dum tantum modo sin
Iomine. ut. **Salv**

nos

Tom. *Pruell.* 59.

~~G. 17. 2.~~ EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.
VITEBERG.
VI-42.
SIGNAT. CLDCCCXIII.

B. 17.

DISPUTATIO
DE PECCATI
ORIGI-
NIBUS.

IN ACADEMIA FRAN-
COFORDIANA.

Præsides

ANDREA MUSCULO.

FRANCOFORDIAM ARCHI-
ONVM, ANNO M. D.
LXXVI.

E 14-

E 15

I.
INTER PRAECIPVOS SA-
crae scripturae locos, primarius, est de pec-
cato Originis. Nam ex hoc tanquam ex
fonte manat ac fluit cognitio & coelestis
scientia, de hominis a Deo auersione,
de eiusdem naturae horribili deprauatione, & nuncq̄
satis deploranda corruptione.

II.

Necq̄ doctrina de libero arbitrio hominis ani-
malis siue Adamici, satis dextre & perspicue, nisi ex
hoc loco, cognosci & intelligi potest.

III.

Ex eiusdem quoq̄ loci fonte deducitur & deriva-
tur hominis peccatoris conuersio, regeneratio
& renouatio per Spiritum sanctum, in verbo pra-
dicato audito, & credito.

IIII.

Hanc itaq̄ de peccato originis doctrinam,
maximi semper in Ecclesia momenti, & in hac vltima
sine dubio, Religionis Christianae instauratione, vix
ex Cimērijs tenebris in clarissimam lucem meridi-
anam reductam, denuo paucis annis elapsis, in li-
tem & controuersiam vocatam, imo satis densa ac te-
tra caligine obscuratam, merito deploramus.

V.

Vt autem huius doctrinae restitutam lucem &
traditā puritatem, ad posteritatem transmittamus,
remotis maculis & sordibus recens adeò affixis, pu-
taui necessario, in Schola nostra de peccato origi-
nis, placidam & amicam collationem instituendam
ex fontibus Israëliticis deductam.

Testan-

VI.

Testantur itaq; sacra Eloquia passim & ubiq; naturam humanam inuidia Diaboli, in ipsis statim primis parentibus, horribilius ac perniciosius corruptam ac deprauatam esse, quam captu humano, vel cogitatione etiam assequi quis possit.

VII.

Hanc autem corruptionem, prauitatem ac pestem veteres & recentiores Ecclesiae Doctores vsitato vocabulo appellant peccatum Originale.

VIII.

Quo Satan totum hominem, intus & in cute, secundum interna & externa membra corrumpit ac deprauauit.

IX.

Intus: Animam, cor, mentem, vires omnes ac gubernatrices potentias, intellectum, voluntatem, rationem & affectus.

X.

Foris, omnia externa membra, ita vt guttur sit sepulchrum apertum, lingua dolis plena, venenū aspidum sub labrijs, os execratione & amarulentia repletum, pedes veloces ad effundendū sanguinem, & à D. Paulo Rom. 3. recitata, & Psalm. 5. & 13.

XI.

Scriptura verò sacra, hoc malum originale varijs ac multiplicibus nominibus, eò quod verbis & eloquijs humanis magnitudo huius exitiosae pestis satis exprimi vix possit, appellat, cogitationem

A 2

intentam

intentam ad malum omni tempore. Sensum humani cordis promptum in malum ab adolescentia Gen: 6. & 8. immundam massam Iob. 5. immundum semen, Iob. 45. Conceptionem & natiuitatem in iniquitatibus & in peccatis, Psalm. 51. Cervicem ferream, frontem æneam, cor indomitum, lapideum, peruersum & incircumcisum, hinc inde in Prophetis: Animum malitiosum, malitiæ radicem, defectum boni & relictum malum, 3. Esd. 3.

XII.

Christus vocat progeniem viperarum, Matthei 3. Hominem seruum peccati, ex Diabolo esse, desiderijs eius obsequi, Ioan. 8. Carnem, quæ nihil proffit, Ioan. 6.

XIII.

D. Paulus appellat legem peccati, Seruum peccati, legem membrorum, corpus mortis, carnem luctantem contra Spiritum, veterem hominem, externum hominem, Adamicum & animale hominem, &c.

XIIII.

Veteres Ecclesiæ Doctores nominarunt venenum omnium vitiorum, fontem ac lernam omnium malorum, contagiosam maculationem, inquinamentum naturæ, naturam peccatricem, & similibus Epithetis exprimunt & exaggerant hoc malum Originis.

XV.

Sanctæ memoriæ Lutherus, dicit esse morbum, lepram spirituales. Satanæ venenum, & eiusdem imaginem. Rationem inimicam Deo, voluntatem aduersariam voluntati Dei, corpus defœdatum concupiscentia, Furorem libidinis, Malum incurabile

curabile viribus humanis, Mortem spiritualem.

XVI.

Veteres & noui Pelagiani, malum hoc malitiose, impiè & mendaciter extenuantes, vocant languorem, defectum, Fomite peccati, Concupiscentiam prauam, foedam ac brutalem, Accidens malum in natura bona.

XVII.

Nos verò, ambulantes in lumine accenso in hac senecta mundi, quod adhuc ad breue tempus nobiscum erit, sic sacris eloquijs edocti, & consensum Catholicae Ecclesiae firmissimè tenentes, dicimus peccatum Originis esse non tantum morbum, defectum, peccati fomite, brutalem concupiscentiam, vel etiam accidens malum, sed vt defectum, priuationem, carentiam & absentiam boni, sic etiam positionem praesentis & efficacissimi mali.

XVIII.

Non enim in peccati Originalis explicacione tantum considerandum, quid amiserimus bonorum, sed etiam quid acquisiuerimus nobis malorū.

XIX.

Sic enim & scriptura Originali corruptioni, non tantum impotentiam ad bonum, sed etiam summam potentiam tribuit ad malum.

XX.

Est ergò peccatum originis, non tantum priuatio originalis iustitiae, sed etiam inordinata dispositio omnium principalium partium ac potentiarum animae ad malum.

XXI.

A 3

Nam

Nam in corrupta ac deprauata humana natura non solum est priuatio aut defectus bonarum virium, prioris bonæ formæ, sed & positio & habitus ad omne malum, contrarius primæ formæ aut imaginis.

XXII.

Rectè ergo dicitur, peccatum Originale esse amissio imaginis Dei, & acquisitio imaginis Sata-
næ.

XXIII.

Experiantur etenim omnes Sancti & renati ex supernis, in certaminibus spiritualibus non tantum absentiam aut impotentiam bonarum viriū, sed & perpetuam ad prauas cogitationes, cupiditates, affectus, & conatus inclinationem.

XXIII.

Hinc etiam rectè & piè dicitur homo, non in solis accidentibus aut qualitatibus qualibuscunq;, sed in tota essentia corruptus ac deprauatus esse.

XXV.

Corrupta autem tota hominis essentia, & accidentia & qualitates corruptas esse, necesse est fateri.

XXVI.

Commoda ergo & apta, atq; sacris Dei eloquijs consentanea definitione, & homo Adamicus seu animalis dicitur esse rationalis creatura spoliata suis viribus à latrone Diabolo, ac graui & lætali vulnere sauciata, carens amissa vera notitia Dei in intellectu, atq; amissa obedientia congruente cum lege Dei, in voluntate, nihil nisi malum cogitans, & concupiscens peccatum omni tempore ab infantia, legi peccati inserviens.

XXVII.

Sic

Sic corruptus homo, atq; à Deo auersus, con-
uersus autem ad Sathanam, nihil minus percipit &
intelligit q̄ ea quæ Dei sunt.

XXVIII.

Amisit enim amissis omnibus bonis, simul
& omnē vim percipiendi, cogitandi, ratiocinandi,
& assentiendi verbo prædicato.

XXIX.

Imo iudicat & omnia quæ Dei sunt, meram
esse stultitiam, falsas verò ac impias doctrinas, per-
cipiendo, cogitando, ratiocinando & assentiendo,
vtraq; manu amplectitur.

XXX.

Sic est & in eodem naturaliter, nihil nisi lex
peccati, captiuans eum sub legem peccati, ideoq; ser-
uit tantum ei dominanti peccato, & desideria Sa-
thanæ agit & perficit.

XXXI.

Quin & in ipsa conuersione luctatur contra
Spiritus, ac ponit opus regenerationis in contra-
dictionem & stultitiam.

XXXII.

Ideoq; non incommode hic idem homo Ada-
micus dicitur peior esse luto, trunco, aut statua,
quia in hanc agit statuarius pro arbitrio vt in mate-
riam mere passiuæ subiectam.

XXXIII.

Recte itaq; sacra scriptura in conuersione o-
mnia homini huic animali adimit, & soli Deo om-
nia tribuit.

XXXIII.

Quare

Quare sic edocti ex sacris eloquijs, confiteamur in verbo prædicato, audito & credito, propriam nostram turpitudinem, confusionem faciei, & soli Deo gloriam tribuentes, dicamus cum Esaia Cap. 64. Ecce tu iratus es, & peccauimus, in ipsis firmus semper, & saluabimur, & facti sumus immundi omnes nos, & quasi pannus menstruatae vniuersae iustitiae nostrae, & cecidimus quasi folium vniuersi, & iniquitates nostrae quasi ventus abstulerunt nos. Non est qui inuocet nomen tuum: qui consurgat & teneat te, abscondisti faciem tuam à nobis, & allisti nos in manu iniquitatis nostrae. Et nunc Domine, Pater noster es tu: nos verò lutum: & fictor noster es tu, & opera manuum tuarum omnes nos.

Q:

- I. An homo secundum substantiam vel accidens corruptus.
- II. An iustitia Originalis præcipua pars Diuinæ imaginis.
- III. An Deus ipsam essentiam hominis creauerit ad imaginem suam.
- III. An peccatum substantia hominis, vel homo substantia peccati.
- V. An homini Adamico non sint exemptæ bonæ vires, sed tantum debilitatæ, vt non possit easdem exercere.
- VI. An corruptio sit accidens malum in subiecto bono.
- VII. An homo animalis nihil quidem posset solus in rebus spiritualibus, plurimum autem accedente auxilio Dei.

G.S. F.S. Christophoro H.
Fimis.

ULB Halle 3
002 378 663

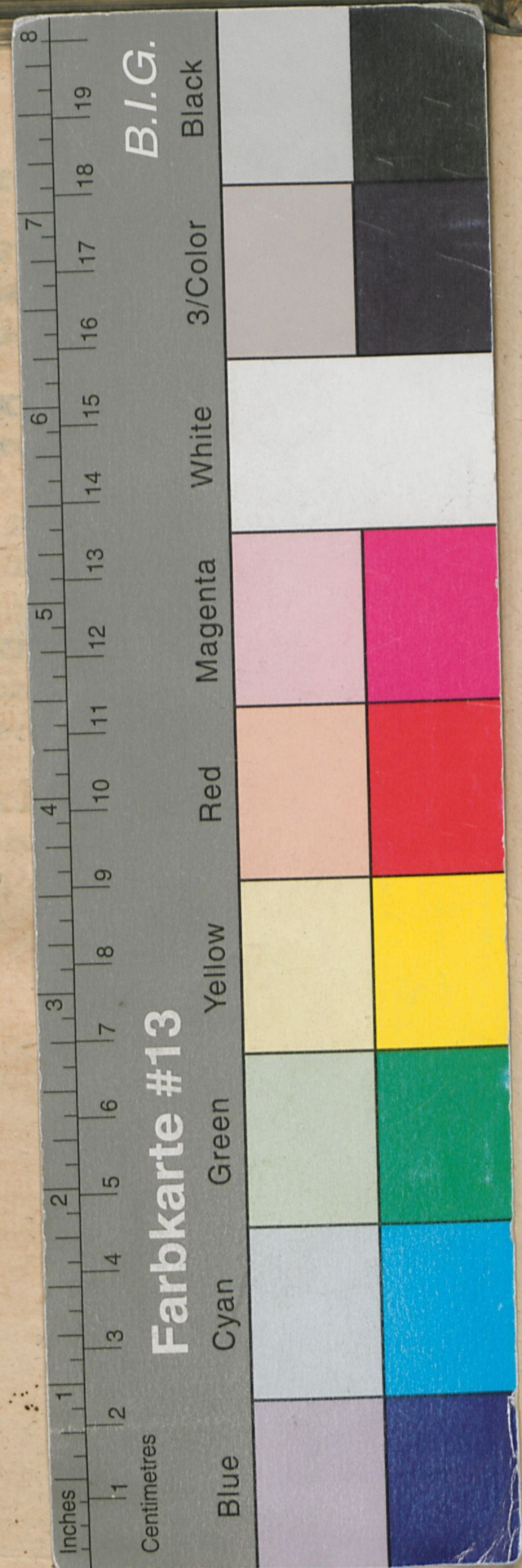
Fragmentary text from the book's spine, including the words "BIBLIOTHECA" and "SACRATA" written vertically in Gothic script.

ant. cecidantur se
e sacre scriptur. **102**
hoc numero conser
e bene notatis. Jam
ses quadraginta di
cunant. et helyas
n. et ihc dominus n.
ator n. ihc xpc. huc
ii numeru implent.
isen significatur **103.**

mus in hoc seculo. **104** u
sumo quam mercedem ad
didit apostolus. Sequitur
et dicit. **105** expectans illam
beatam spem. et manifesta
tionem glie bean dei. et sal
uatoris nri ihu xpi. **106** In hoc
ergo seculo quasi quadragi
simam abstinere ac celebra
mus. cum bene unimus.

DISPUTATIO
DE PECCATA
TO ORIGI
N I S.

IN ACADEMIA FRAN-
COFORDIANA.

Præsides

ANDREA MUSCVLO.

FRANCOFORDIÆ MARCHI-
ONVM, ANNO M. D.
LXXVI.

E 14-
E 15